

РЕШЕНИЕ

№ 2220

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **452** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/ .

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ - ЕАД -гр. П., представлявано от юрисконсулт П. К. срещу Решение № Ж-900 от 25.10.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1, т.2, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на жалбоподателя са дадени задължителни указания. С жалбата се иска съдът да прогласи решението за нищожно или да го отмени като евентуално издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в несъответствие с материалния закон и в противоречие с неговата цел. Твърди се, че с атакуваното решение КЕВР се е произнесла по въпрос, по който няма компетентност да се произнесе, като направеното произнасяне противоречи на съществуващата нормативна уредба. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от заинтересованата страна разноски и евентуално претендираните от ответника.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Макс лифт“ ЕООД, в съдебно заседание се представлява от адв. Г., който поддържа постъпилото писмено становище по същество, с искане за отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира се и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно приложен договор за правна защита и съдействие.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Х-00- 108/14.06.2023г., подадена от И. Т. М., управител на „Макс лифт“ ЕООД, срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, в която се възразява срещу предложен анекс с промяна на определена цена в договор за присъединяване на обект на адрес: ПИ с идентификатор 02837.6.1028, [населено място], област П., местност Е. камък, към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Към жалбата са приложени: Искане за проучване № 9522822/06.10.2021г.; фактура № [ЕГН]/07.10.2021г.; писмо с изх. № 47497/18.10.2021г.; становище № 4482623/18.10.2021г.; искане от 25.02.2022г.; писмо с изх. № 20113/06.04.2022г.; Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г.; фактура № 70004109136/03.05.2022г.; платежно нареждане от 03.05.2022г.; писмо с изх. № 70284/24.11.2022г.; писмо с изх. № 70284-1/24.11.2022г.; Проект на Анекс към Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г.

На основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 жалбата е изпратена на 22.06.2023г. на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за извършване на проверка по компетентност. Електроразпределителното дружество е представило становището си на КЕВР на 29.06.2023 г. В него се твърди, че след проведена процедура по Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), между ЕР Юг и „Макс лифт“ ЕООД е сключен Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г. за нов обект „вилна сграда“, находящ се в ПИ с идентификатор 02837.6.1028, [населено място], местност Е. камък. В чл. 2 от договора е определено място на присъединяване към съществуващо съоръжение - кабелен разпределителен шкаф (КРШ) пред ПИ 02837.6.305, запазен от БКТП „К.“, извод СрН, п/ст „В.“. Цената за присъединяване е заплатена на 17.08.2022 г. В чл. 4.5 от договора е записан срок от 18 месеца за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване. В чл. 6 от договора е записано, че цената за присъединяване е по индивидуален проект съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Наредба № 1). ЕР Юг е стартирало изпълнението на договора и съответно проектирането на присъединителните съоръжения, които са необходими за присъединяване на обекта на „Макс лифт“ ЕООД. В хода на проектирането и подготовката за изграждането на кабелна линия от КРШ до новостроящия се обект в ПИ с идентификатор 02837.6.1028 е констатирано, че определената цена по индивидуален проект възлиза на 19 307,88 лв. и надхвърля първоначално заложената в чл. 4.5 на договора. На основание чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 ЕР Юг е изпратило писмо с изх. № 70284-1/24.11.2022г. с приложен Анекс към Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г. Дружеството продължава изпълнението на условията за присъединяване, като от Общински съвет - Б. е издадено Решение № 426/23.03.2023г. (приложено по становището от ЕР Юг) за стартиране на изработване на ПУП - парцеларен план за изграждане на нова кабелна линия за присъединяване на новата сграда.

След като е разгледала искането на „Макс лифт“ ЕООД и становището на електроразпределителното дружество, КЕВР съобразявайки разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 16 от Наредба № 6, е достигнало до извода, че в Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г., сключен представения между „Макс лифт“ ЕООД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, изрично е описано, че цената за присъединяване е по индивидуален проект и възлиза на 8 487,73 лв. В договора не се съдържа отлагателна клауза за определяне размера на цената след извършване на съответните дейности, или, че цената е прогнозна, напротив, изрично е уредено, че това е общата цена за присъединяване, определена във основа на индивидуален проект съгласно количествено-стойностна сметка. На основание чл. 20а от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, във вр. с чл. 124, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във вр. с чл. 26, ал. 1 от ЗЗД, Комисията е посочила, че единствено съответният граждански съд е компетентен да прогласи нищожност на договорна клауза. След като електроразпределителното дружество ЕР Юг не е предоставило доказателства, обосноваващи промяна на цената за присъединяване, не е обосновало размера на същата с конкретни разходи за материали, труд и административни такси, неправомерно е описало в писмо с изх. № 70284-1/24.11.2022г., че договорът за присъединяване е частично недействителен.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-Дк-1230/16.10.2023г., с който е предложено на основание чл. 22, ал. 1, т.2, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. на Комисията да вземе решение, с което да даде задължителни указания на електроразпределителното дружество, като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж-900 от 25.10.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 22, ал. 1, т. 2, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на жалбоподателя са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да оттегли претенцията си към „Макс лифт“ ЕООД за промяна на Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г. във връзка с увеличаване на цената за присъединяване; 2. В 7-дневен срок след изпълнението на указанията по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Решението е прието на закрито заседание на 25.10.2023 г., взето с два гласа „за“, от които един глас на член на Комисията със стаж в енергетиката.

По делото е представена административната преписка по издаването на оспорения административен акт в цялост.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1

от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР, който е обсъден на закрито заседание на комисията. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с два гласа „за“, от които един е на член на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно. В тази връзка следва да се посочи, че са неоснователни възраженията на жалбоподателя, свързани с твърдения за нищожност на обжалваното решение, тъй като КЕВР се била произнесла извън компетентността си, мотивирайки решението си.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за липса на мотиви на акта. В случая са спазени изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като в акта са посочени както фактически, така и правни основания послужили за издаване на акта.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Липсва спор по делото, а и от приложените доказателства е видно, че дружеството „Макс лифт“ ЕООД е подало заявление за проучване на условията и начина за присъединяване на обект на клиент на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Юг I ЕАД относно ново присъединяване на обект „вилна сграда“ с идентификатор 02837.6.1028, [населено място], област П., местност Е. камък, както и, че по така подаденото заявление между ЕР Юг и дружеството е сключен Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022 г., в който е описано, че общата дължима цена за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа е в размер на 8 487,73 лв.

Съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Договорът за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е със срок за присъединяване не по-дълъг от

срока за въвеждане в експлоатация на обекта и съоръженията за присъединяването му (ал. 3). Съгласно, ал. 4 отказът на оператора на електроразпределителна мрежа да извърши присъединяване се мотивира.

Подзаконовият нормативен акт, към който чл. 117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., в сила от 4.04.2014 г. (Наредба № 6/2014 г.) В чл. 11 от Наредба № 6/2014 г. са посочени основанията, на които съответният мрежови оператор може мотивирано да откаже да присъедини изцяло или частично обект към електрическата мрежа при заявените условия: при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на обекта в експлоатация и когато присъединяването на обекта води до влошаване условията за снабдяване на други клиенти на електрическа енергия поради липса на необходимата мощност. Съгласно чл. 22, ал. 1 от Наредба № 6/2014 г., за присъединяването на обект към електрическата мрежа лицето, сключило договор за присъединяване, заплаща цена за присъединяване съгласно действащата нормативна уредба по начин и в срокове, определени в договора за присъединяване. Според, ал. 2, случаите, когато съоръженията за присъединяване се изграждат по реда на чл. 21, ал. 5, цената за присъединяване и направените взаимно признати разходи за тези съоръжения се компенсират при условия, определени в договора за присъединяване. Параграф 2 от ПЗР на Наредба № 6/2014 г. предвижда заварените при влизане в сила на тази наредба незавършени процедури по присъединяване да се завършват по реда на тази наредба.

Относно условията и редът за образуване на цените за присъединяване КЕВР се е позовала на Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия, цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи се образуват в зависимост от присъединяваната мощност в kW и се разделят в седем основни групи, като в случая процесният обект попада в II група - от 7 до 15 kW включително В ал. 6 е предвидено, че цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи за обекти на клиенти по ал. 1 в групи I и II съдържат само постоянна компонента.

Разглежданият договор за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД № 4482623/26.04.2022 г. е сключен по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

С подписването му страните са се споразумели за задълженията на страните по проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване, а в чл. 4.5 от договора – относно срока за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване, а именно - 18 месеца, който започва да тече след и при условие, че е заплатена цената за присъединяване, уговорена в договора.

Съгласно чл. 6 от Договора за присъединяване цената за присъединяване, определена съгласно Решение № Ц-002/28.03.2002г. на КЕВР и Наредба № 1 от 17.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия, по индивидуален проект възлиза на 8487,73 лв. и общата дължима цена за присъединяване на обекта към

електроразпределителната мрежа възлиза именно за тази сума. От приложените по делото доказателства се установява, че тази цена е заплатена на 03.05.2022г. по Фактура № 70004109136/03.05.2022 г. Именно и от тази дата е започнал да тече срокът от 18 месеца, предвиден в чл. 4.5 от Договора .

Съгласно чл. 9 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), страните могат свободно да определят съдържанието на договора, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави. Разпоредбата на чл. 20а от същия закон гласи, че договорите могат да бъдат изменени, прекратени, разваляни или отменени само по взаимно съгласие на страните или на основания, предвидени в закон.

Съдът е съгласен с извода на КЕВР, че в случая се касае за оспорване на клаузи по сключен договор между страните, който спор е от компетентността на съответния граждански съд. Правилно след като органът е заключил, че електроразпределителното дружество неправомерно и едностранно, изцяло в своя полза е определило, че договарът за присъединяване е частично недействителен, след като страните по него не са постигнали съгласие относно изменението му и без да са налице обективни причини за това, съобразявайки се с предоставените му закон правомощия и пределите на своята компетентност, се е ограничил да даде задължителни указания на електроразпределителното дружество, относно изпълнението на закона, без да се произнася по въпроси от компетентността на гражданския съд.

В допълнение, следва да бъде посочено, че процесният административен акт не противоречи на целта на закона. Решението на КЕВР е постановено изцяло в съответствие със закона, както и при действието на подзаконовата нормативна уредба - Наредба № 1. Отчетени са всички изрично посочени в чл. 33 от Наредба № 1 критерии, като е взет под внимание принципа за справедливо разпределяне на разходите на присъединяване между отделните групи клиенти, съобразно определените обективни фактори и с оглед обществената значимост. Именно предоставената от закона възможност на КЕВР за самостоятелна преценка на предвидените от законодателя критерии в чл. 33 от Наредба № 1, в пределите на своята оперативна самостоятелност, обосновават валидността на процесното решение.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на „Макс лифт“ ЕООД за основателна и е дала на жалбоподателя задължителни указания да оттегли претенцията си към дружеството за промяна на Договор за присъединяване № 4482623/26.04.2022г. във връзка с увеличаване на цената за присъединяване и да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им, е правилно и законосъобразно постановено при съобразяване на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника и на заинтересованата страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски. Поради това на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ. Жалбоподателят следва да заплати на КЕВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. От представените по делото доказателства се установява, че конституираното като заинтересована страна дружество „Макс лифт“ ЕООД е направило разноски в размер на 1500 лева за адвокатско възнаграждение съгласно представен Договор за правна защита и съдействие № 495/29.02.2024г. Основателно е направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Предвид това дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до стойностите, определени в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно - 1000 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „Електроразпределение Юг“ - ЕАД - [населено място] срещу Решение № Ж-900 от 25.10.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на Електроразпределение Юг“ ЕАД са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на „Макс лифт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 8, разноски по делото в размер на 1 000 (хиляда) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: